

Biroul permanent al Senatului

87, 24-09.2025

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

*Comisia juridică, de numiri, disciplină,
imunități și validări*

Nr.XIX/ 50/2023/23.09.2025

Comisia pentru constituționalitate

Nr.LXVIII/4108/2023/23.09.2025

R A P O R T C O M U N

asupra **Legii pentru modificarea și completarea Legii nr.188/2000**

privind executorii judecătorești

ca urmare a Deciziei Curții Constituționale nr. 241/09.05.2025

(L87/2023)

În temeiul art. 147 alin. (2) din Legea fundamentală, în conformitate cu prevederile art. 156 din Regulamentul Senatului, republicat, **Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări și Comisia pentru constituționalitate, prin adresa L87/2023 din 15.09.2025, au fost sesizate în procedura reexaminării de către Biroul permanent al Senatului, cu Legea pentru modificarea și completarea Legii nr.188/2000 privind executorii judecătorești, ca urmare a Deciziei Curții Constituționale nr. 241 din 9 mai 2025.**

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea Legii nr.188/2000 privind executorii judecătorești, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în sensul organizării profesiei de executor judecătoresc, în vederea consolidării statutului acestora, a creșterii profesionalismului tuturor categoriilor de personal afectate profesiilor juridice conexe, precum și întăririi formelor de răspundere în cadrul fiecărei profesii. Principalele modificări vizează dispozițiile referitoare la condițiile privind numirea în funcția de executor judecătoresc, la suspendarea și încetarea acestei funcții, precum și la consolidarea instituției răspunderii disciplinare, fiind modificate substanțial prevederile privind răspunderea și controlul activității executorilor judecătorești.

În data de 14 martie 2024, Curtea Constituțională a fost sesizată cu obiecția de neconstituționalitate a Legii pentru modificarea și completarea Legii nr.188/2000 privind executorii judecătorești, formulată de Președintele României.

Prin Decizia nr. 241 din 9 mai 2025, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 835 din 10 septembrie 2025, **Curtea a admis obiecția de neconstituționalitate formulată de Președintele României și a constatat că Legea pentru modificarea și completarea Legii nr.188/2000 privind executorii judecătorești este neconstituțională, în ansamblul său.**

Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări și Comisia pentru constituționalitate au examinat Legea, în procedura reexaminării ca urmare a Deciziei nr.241/2025, pe parcursul ședințelor separate din data de **23 septembrie 2025**. În dezbateri, au fost avute în vedere decizia Curții pronunțată în controlul *a priori* asupra **Legii** pentru modificarea și completarea Legii nr.188/2000 privind executorii judecătorești (**L87/2023**), prevederile Legii Fundamentale cu privire la rolul și atribuțiile Parlamentului prevăzute de art. 147 din Constituție și jurisprudența Curții Constituționale în materia efectelor deciziilor Curții Constituționale.

În jurisprudența sa, Curtea a interpretat în mai multe rânduri dispozițiile art. 147alin. (2) din Constituție și a distins în privința efectelor pe care le produce decizia sa de constatare a neconstituționalității *unor dispoziții din lege înainte de promulgare* și decizia de constatare a neconstituționalității unei legi *în ansamblul său*. Cu referire la cea de-a doua situație menționată, **Curtea a statuat, de principiu, că pronunțarea unei astfel de decizii are un efect definitiv cu privire la acel act normativ, consecința fiind încetarea procesului legislativ în privința respectivei reglementări.**

În acest sens, prin Decizia Curții Constituționale nr.401/2024, Curtea a precizat că **"în ceea ce privește efectele deciziei prin care instanța de contencios constituțional, în cadrul controlului anterior promulgării, constată neconstituționalitatea unei legi în ansamblul său, iar nu doar a unor dispoziții din cuprinsul acesteia, Curtea reține că - în temeiul prevederilor art. 147 alin. (4) din Legea fundamentală și având în vedere jurisprudența Curții în materie - Parlamentului îi revine obligația de a constata încetarea de drept a procesului legislativ, ca urmare a constatării neconstituționalității legii în integralitatea sa. Curtea a arătat, în jurisprudența sa, că situația determinată de constatarea neconstituționalității legii în ansamblul său are efect definitiv cu privire la acel act normativ, consecința fiind încetarea procesului legislativ în privința respectivei reglementări (Decizia nr. 619 din 11 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 6 din 4 ianuarie 2017, paragraful 50, Decizia nr. 139 din 13 martie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 336 din 3 mai 2019, paragraful 88, Decizia nr. 155 din 6 mai 2020, precitată, paragraful 79, și Decizia nr. 679 din 30 septembrie 2020, precitată, paragraful 43)."**

Membrii celor două comisii au adoptat soluția respingerii legii trimise la promulgare, în acord cu jurisprudența Curții Constituționale, reținând considerentele cuprinse în Decizia nr.241/2025 prin care a fost constatată neconstituționalitatea acesteia în ansamblu:

"din compararea soluțiilor legislative adoptate de Senat și Camera Deputaților rezultă că art. VIII din legea criticată, în redactarea legii adoptate de Cameră și trimisă ulterior la promulgare, nu a format obiectul inițiativei legislative și nu a fost dezbătut în Senat. Pentru respectarea principiului bicameralismului ar fi trebuit ca acest articol, în forma adoptată de Cameră, să fie supus dezbaterii în Senat, în calitate de primă Cameră sesizată, astfel că, în lipsa acestei dezbateri, se poate constata că a fost încălcat principiul bicameralismului, întemeiat pe art. 61

alin. (2) și art. 75 din Constituție. În acest sens sunt aplicabile considerentele reținute în Decizia nr. 3 din 13 ianuarie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 87 din 27 ianuarie 2021, paragraful 43, potrivit căruia "indiferent de soluția adoptată de legiuitor (...), aceasta trebuie să formeze obiectul dezbaterilor în ambele Camere ale Parlamentului, iar nu să fie pur și simplu «adăugată» în Camera decizională, în afara proiectului/propunerii legislativ(e) și a supunerii/dezbaterii în Camera de reflecție.

Curtea constată că acesta nu este singurul articol a cărui adoptare s-a făcut cu încălcarea principiului bicameralismului. Astfel, dintre articolele supuse controlului, Curtea observă că atât art. I pct. 9 (cu referire la art. 12⁵), cât și art. I pct. 67 [cu referire la art. 63 alin. (5)], astfel cum au fost adoptate de Camera Deputaților, ar fi trebuit să fie dezbătute și în Senat pentru ca principiul bicameralismului să fie respectat."

În ceea ce privește art. I pct. 9 (cu referire la art. 12⁵), Curtea reține că acesta este rezultatul unui amendament adoptat în Camera Deputaților și privește schimbarea sediului biroului executorului judecătoresc asociat din circumscripția unei judecătorii în circumscripția altei judecătorii prin încetarea calității executorului judecătoresc titular și preluarea postului acestuia, la cerere, de executorul judecătoresc asociat. În alineatul (2) se reglementează cazul în care în societatea profesională funcționează cel puțin doi executori judecătorești asociați care nu sunt numiți în circumscripția judecătoriei respective, iar ocuparea locului vacantat se va face de executorul judecătoresc nominalizat prin contractul de asociere de către executorul judecătoresc titular, dintre executorii judecătorești asociați. Art. I pct. 9 (cu referire la art. 12⁵) reprezintă însă o excepție de la regula instituită prin art. I pct. 9 (cu referire la art. 12⁴), potrivit căreia schimbarea sediului executorului judecătoresc din circumscripția unei judecătorii în circumscripția altei judecătorii se face la cerere, iar atunci când numărul cererilor este mai mare decât numărul posturilor, acestea se ocupă prin concurs. Având în vedere că art. I pct. 9 (cu referire la art. 12⁵) produce efecte atât cu privire la preluarea unui alt post decât cel în care a fost numit, cât și cu privire la schimbarea competenței teritoriale a executorilor judecătorești, aceste prevederi ar fi trebuit să fie supuse dezbaterii și în Senat.

Referitor la dispozițiile art. I pct. 67 [cu referire la art. 63 alin. (5)], Curtea constată că în redactarea legii adoptate de Camera Deputaților, acest articol prevede că este interzisă încredințarea arhivei privind activitatea executorului judecătoresc oricăror entități de drept privat, cu excepția Camerelor în circumscripția cărora își desfășoară activitatea executorul judecătoresc sau a unor operatori economici autorizați conform Legii nr. 16/1996, selectați prin grija Camerelor. Or, în proiectul de lege astfel cum a fost inițiat și în redactarea legii adoptate de Senat, art. I pct. 67 [cu referire la art. 63 alin. (4)] prevedea că este interzisă încredințarea arhivei privind activitatea executorului judecătoresc oricăror entități de drept privat, cu excepția Camerelor în circumscripția cărora își desfășoară activitatea executorul judecătoresc.

Curtea reține că, potrivit art. I pct. 67 [cu referire la art. 63 alin. (2) și (6)], arhiva activității executorilor judecătorești este proprietatea statului, iar executorii

judecătorești și, după caz, Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești și Camerele executorilor judecătorești au obligația să asigure integritatea sa și să aloce rezervele necesare pentru protejarea și păstrarea acesteia în condiții de siguranță. De asemenea, potrivit art. I pct. 1 [cu referire la art. 2 alin. (2)], actul îndeplinit de executorul judecătoresc, în limitele competențelor legale, purtând ștampila și semnătura acestuia, precum și numărul de înregistrare și data, este act de autoritate publică și are forța probantă prevăzută de lege și, după caz, forță executorie. Totodată, art. 554 din Codul civil prevede că "bunurile statului și ale unităților administrativ-teritoriale care, prin natura lor sau prin declarația legii, sunt de uz sau de interes public formează obiectul proprietății publice (...)", iar activitatea prestată de executorii judecătorești, care sunt investiți să îndeplinească servicii de interes public, se materializează în documente care constituie arhiva birourilor de executare silită. Prin urmare, arhiva executorilor judecătorești reprezintă instrumentum pentru activitatea desfășurată de executorii judecătorești, care la rândul său este un serviciu de interes public, astfel că arhiva este obiect al proprietății publice a statului. În aceste condiții, Curtea reține că încredințarea arhivei privind activitatea executorului judecătoresc, care reprezintă proprietatea publică a statului, unor operatori economici autorizați conform Legii nr. 16/1996, selectați prin grija Camerelor, ar fi trebuit să fie supusă dezbaterii și în Senat. [...]

Curtea reține că Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 188/2000 privind executorii judecătorești este neconstituțională în ansamblul său deoarece, din punct de vedere calitativ, modificările legii prin articolele anterior examinate duc la o deosebire majoră, substanțială, de conținut juridic al acesteia, ceea ce determină o configurație semnificativ diferită între redactările legii adoptate de cele două Camere ale Parlamentului, în sensul jurisprudenței de referință a Curții Constituționale, cu consecința **încălțării principiului bicameralismului**, respectiv a art. 61 alin. (2) și a art. 75 din Constituție."

În urma dezbaterilor și a opiniilor exprimate asupra **Legii pentru modificarea și completarea Legii nr.188/2000 privind executorii judecătorești**, în ședințele separate din 23 septembrie 2025, **membrii comisiilor au hotărât, cu majoritatea voturilor senatorilor prezenți, să adopte un raport comun de respingere a legii.**

În conformitate cu prevederile art.63 alin.(1) din Regulamentul Senatului, republicat, la dezbaterea Legii aflate în procedura reexaminării în ședința Comisiei juridice din 23 septembrie 2025, a participat domnul Bogdan MAGHIAR, președintele al Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești.

Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări și Comisia pentru constituționalitate supun spre dezbateră plenului Senatului prezentul raport comun de respingere a Legii pentru modificarea și completarea Legii nr.188/2000 privind executorii judecătorești.

În raport cu obiectul de reglementare, legea aflată în procedura reexaminării face parte din categoria **legilor organice** și urmează a fi supusă votului plenului Senatului, potrivit art.76 alin.(1) din Constituția României, republicată.

Conform dispozițiilor art.75 alin.(1) din Constituția României, republicată, și ale art.92 alin.(7) pct.2 din Regulamentul Senatului, republicat, **Senatul este prima Cameră sesizată.**

Președinte,

Senator Ion-Cristinel RUIAN

Secretar,

Senator Daniela ȘTEFĂNESCU

Președinte,

Senator Nadia-Cosmina CERVA

Secretar,

Senator Corneliu NEGRU

Întocmit,
consilier Costel Gruia

consilier Maria Ranga